

VOLEJBALISTI

Smíšený volejbalový tým z malého města, který soutěží v regionální lize. Skládá se z 12 hráčů, rovnoměrně rozdělených mezi 6 mužů a 6 žen ve věkovém rozmezí 20-34 let.

V týmu panuje přátelská, avšak soutěživá atmosféra. Hráči se po půl sezoně spolu rozdělili do dvou hlavních skupin, které se formovaly na základě přátelství utvářených mimo hřiště. Několik lidí spolu totiž i pracuje. Tato skupinová dynamika vede k nevyrovnanému rozdělení herního času mezi hráči, s čímž všichni nejsou spokojeni. Tým má dva neformální lídry – muže a ženu, kteří hrají nejlépe a nejdéle a oba se občas snaží do sestavy prosadit spíše své kamarádky a kamarádky. Spolu mají ale poměrně slušný vztah. Jejich rozdílné vůdcovské styly někdy vedou k rozporům v herní strategii a plánování výjezdů. K tomu se nedávno přidal nový hráč, který se k týmu připojil asi před měsícem, ale cítí se izolovaný a má potíže zapojit se do stávající týmové dynamiky. Neví, na čí stranu se má přidat.

Nedávné prohry v důležitých zápasech vyvolaly v týmu napětí a vzájemné obviňování. Komunikace na hřišti je nekonzistentní, což vede k chybám v koordinaci a herní strategii. Někteří hráči se navíc domnívají, že jejich potenciál není vzhledem k rozdělování herního času plně využíván.

V historii týmu s již objevily spory o to, kdo by měl hrát v klíčových zápasech, což vedlo k nepřátelství mezi některými hráči. Trenér naštěstí celou situaci vidí a snaží se o tom mluvit s vedoucími týmu, ale sám na větší změny a rozhodnutí nemá sílu ani kapacitu, protože se tým v podstatě řídí sám. Někdy mu naslouchají více, někdy méně, což ho frustruje, ale je rád, že někde na stará kolena ještě „trénuje“. Přichází s návrhem teambuildingu, který tým překvapivě odsouhlasuje. Někteří totiž mají představu společného pití v hospodě, jiní doufají ve vyjasnění si herního času. Celkově jsou lidé akcí schopni obětovat jeden celý den v místní tělocvičně a večer chtějí do blízké hospody.